

gyakorlott színészre mutatnak." — („Pesti Napló.”) Későbbi igazgatói: Szuper Károly, Reszler István, kinél hat esztendeig volt, azután Aradon működött, Szabó Józsefnél. — 1871-ben Kolozsvárott volt szerződésben. Molnár György így jellemzi: „A hős-apákat elég sikerrel játssza, s a kitörő jelenetekben belerengett az egész színház”. („Világostól-Világosig”, Arad, 1881. II. köt. 61. oldal.) Öreg napjait Szatmáron élte le, ahol a színielőadásoknak mindvégig lelkes látogatója volt. — 1862-ben Debrecenben egy „Színházi emlény”-t adott ki, majd „Visszaemlékezések” c. könyvében megírta életrajzát. Megjelent Kolozsvárott, 1883-ban. (A Nemzeti Múzeumban Hung. h. 5777. jelzéssel van lajstromozva.) — Neje: Portik Eliz (Lila), színésznő, meghalt 1885. július 13-án, Budapesten. (Erődi Jenő.)

Szentmiklóssy Alajos, (primóci) epigramma-költő, ügyvéd, sz. 1793 okt. 12-én, Királyiban (Gömör m.), megh. 1849 ápr. 6-án, Erdőtarcsán (Nógrád m.). Színműve: „Hunyady László”. Szomj. 5 felv. Előadták: Budán, 1835 márc. 20. és dec. 17-én.

Szentmiklóssy (Mudrony) Béla, színész, sz. 1872-ben, megh. 1902 nov. 9-én, Budapesten. 1896—97-ben Miskolcon működött, majd a Magyar Színház művésze lett, azután a Tarka Színpadon folytatta karrierjét. A Városligeti Színkörnek is elimert bonvivantja volt. — A korán elhunyt művész koporsója felett Hidvéghy Ernő mondott búcsúbeszédet. Első neje: Tharraszovits Margit, színésznő. (L. o.) Második neje: Tomory Melissza, színésznő. (L. o.)

Szentmiklóssy Irén, színésznő, sz. 1884 ápr. 5-én, Makón, 1900-ban végezte az Orsz. Színiakadémiát, egy év után Makó Lajos buda-temesvári társulatához szerződött naiva és társalgási szerepkörre. Kedves színpadi jelensége, rátermettsége révén szép sikereket aratott a vidéken.

Szentpál Olga, a Mozgásművészeti Iskola igazgatója, sz. 1895-ben, Budapesten. Középiszkolai és zenei tanulmá-

nyai (Kovács Sándor-növendék) elvégeztével a hellarai akadémiát végezte Dalcroze alatt. 1919 óta a Nemzeti Zenedében a ritmikus torna és 1922 óta a Színművészeti Akadémián a tánc tanára. 1920-ban adták elő „Oberon és Titánia” c. pantomimjét, Dohnányi Ernő vezetésével, a Nemzeti Színházban és az Operában, azóta a Nemzeti Színház és számos magánszínház ismételtlen bízta meg táncsoportjával együtt ko-reografikus feladatok megoldásával. 1928-ban megjelent „Tánc, a mozgásművészet könyve” c. munkája, melyben elvi és gyakorlati színpadművészeti kérdéseken kívül rendszerét ismerteti kimerítően. Fontosabb teljesítmények: Nemzeti Színházban: táncok „Ember tragédiájá”-ban, „Faust”-ban, „Szentivánéji álom”-ban, „János vitéz”-ben, „Szerelem mint orvos”-ban stb. — Más színházakban: „Szulamit”, „Paganini”, „Dybuk” stb. Nagyobb kompozíciói: „Elemek”, „Évszakok” c. táncszüitek, „Holdleányok” c. pantomim Dallos Sándor szövegére stb.

Szent Péter esernyője. Mikszáth Kálmán hasonló c. regényéből írta Martos Ferenc s a Beöthy László-féle hármas színműpályázaton díjazásra ajánlott színmű 3 felv., egy előjátékkal. Bem. 1907 okt. 11-én, midőn Beöthy László rezsimje alatt megindult a Magyar Színház vezetése. Személyek: Bélyi János, plébános — Törzs Jenő; Veronka, a huga Petráss Sári; Ancsu — Forrai Rózsi; Vibra György, ügyvéd — Papp Mihály; Sztolarik, törvényszéki bíró — Vágó Béla; Münczné — Örley Flóra; Mravucsán Glogora, polgármester — Réthey Lajos; Mravucsáné — Bera Paula; Vladin — Bársony István; Lonka, a felesége — P. Tárnoky Giza; Mokry, jegyző — Csiszér Arthur; Szlávik, egyházfi — Z. Molnár László; Mdma Kriszba — Kacsoh Fatime; Adameczné — Erdei Berta; Borbála — Ványi A.; Egy leány — Sárdy V.; Billegi Máté — Nagy; 1-ső paraszt — Szabó; 2-ik paraszt — Dezső; 3-ik paraszt — Turányi; Müncz Jónás — Garas. Száznál többször játszották a Magyar Színházban.